ANUL XXVI Nr. 181

4 pagini 400 LE

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P. T. T. Nr 84146 945

Duminică 11 August 1946

GAZETA SPORTURILOR

BIROURILE: Str. Ing. A. Saligny, 2 BUCUREŞTI

TELEFOANE: Direcţia 6.13.65; Secretariat 5.91.86; Administraţia 5.91.86; Tipografia 3.26.60

Apare sub conducerea unui comitet de direcţie

ABONAMENTE 3 LUNI: Particulari 24.000; Autorităţi şi instituţii; Cluburi 54.000

PROPRIETAR S. A. „GAZETA SPORTURILOR" Administrator Delegat, Al. Ilieşcu Inscris Trib. Ilfov sub Nr. 282/938

„Oştile" stau faţă'n faţă

CARMEN ŞI A. S. CIOCANUL IŞI VERIFICĂ POSIBILITAŢILE INTR'UN MATCH GREU

Două formaţiuni bine puse la punct, gata pentru „lupta cea mare". Semne de întrebare: Comşa şi Horvath

Ne găsim la numai 24 ore de partida Carmen — A. S. Ciocanul, cu care se va face deschiderea — neoficială — a sezonului 1946—7.

Doi adversari deopotrivă de redutabili şi de ambiţioşi vor lupta pentru obţinerea unui indiciu privitor la posibilităţile lor în preajma inaugurării diviziei naţionale A, de care se leagă toate proectele lor.

Matchul de mâine este sortit să-i aducă pe jucători la forma care le va permite să realizeze eforturile din trecutele ediţii ale Diviziei Naţionale

Am discutat cu exponenţi din ambele tabere şi n'a fost greu să constatăm că, în ciuda caracterului amical al disputei, ciocnirea va fi dintre cele mai dârze, de la primul până la ultimul moment.

E dacă vreţi, tradiţia matchurilor dintre aceşti „aligatori" care, cum vă amintiţi, au terminat campionatul Capitalei, în primele două locuri, separaţi numai printr'o mică diferenţă de goal-average.

A. S. Ciocanul e în formă

Pregătiţi cu multă seriozitate de antrenorul Guttman — care ştie cum trebuie prezentată o echipă la început de stagiune — formaţia dudeşteană trădează, la antrenament, o formă de zile mari.

Echipa se mişcă cu o vizibilă uşurinţă şi rectificările aduse atacului ei, prin achiziţiile făcute, i-au schimbat total aspectul.

Anunţă, deci, un sezon de cea mai bună calitate, în nota sacrificiilor pecuniare impuse până a cum.

Carmen îşi ascute armele

In tabăra „galbenilor", atmosfera e tot atât de încurajatoare.

Trecută de criza de moral şi efectiv care i-a subrezit în stagiunea trecută, prestigiul, echipa campioană a Capitalei îşi ascute armele.

Simatoc a revenit, Ştefan Ionescu îşi va face reintrarea, Fabian II este la post, iar Marian cu restul companiei în formă.

Intr'un cuvânt, o situaţie ferlicită pentru start, pe care „galbenii" vor — zor-nevoe — să-l ia cu piciorul drept.

Un semn de întrebare în atacul campionilor

Linia de atac a Carmenului nu are încă formă definitivă pentru matchul de Duminică.

Farcaş, Marian, Fabian II şi Iordache îşi au locurile asigurate. Asupra celui de al cincelea titular există însă un semn de întrebare.

Investigaţiile noastre ne permit să anunţăm, comiţând o indiscreţie, că este vorba de ploeşteanul Comşa, care va întări formaţia campionilor Capitalei în viitorul sezon.

(Continuare în pag. 3-a)

LUDU, VICTOR DUMITRESCU ŞI TALMACIU NU PARTICIPA LA BAIA MARE

MAINE VA AVEA LOC LA BAIA MARE UN CONCURS ATLETIC LA CARE AU FOST INVITAŢI ŞI CAŢIVA ATLEŢI BUCUREŞTENI. AU DECLINAT INVITAŢIA: LUDU VICTOR DUMITRESCU ŞI TALMACIU.

AU FACUT DEPLASAREA JECU, CL. BACIU ŞI PROBABIL DUMITRU CONST. NU-I EXCLUS CA DIN PROVINCIE SA PARTICIPE MOINA ŞI LUPSA.

A SAU B!...

de LORIN FIRU

Se pare că sensul pe care-l degajează Divizia Naţională — în toată amploarea şi perspectivele ei — nu a fost sesizat de toată lumea. Suntem încă prizonierii unei mentalităţi nenorocite în care prejudecata şi superstiţia continuă să joace primele roluri. Pentrucă altfel, cum se poate explica pasivitatea manifestată de majoritatea grupărilor faţă de divizia B şi întrecerea deslănţuită, cu tot cortegiul ei de busculade nepermise, pentru a dobândi un loc în divizia A?

Înţelegem foarte bine mirajul fascinant pe care-l exercită asupra cluburilor noastre prima competiţie a footballului românesc. Cadrul în care ea urmează să evolueze, prefaţată de o atmosferă aproape unică în analele balonului rotund, îi conferă o atracţie irezistibilă. Va fi desigur un spectacol de gală şi fiecare ţine să figureze într'un ansamblu de vedete. Ne întrebăm, însă, în ce măsură solicitanţii refuzaţi cu atâta amabilitate sau candidaţii respinşi cu atâta fermitate au dreptul să se socoată neapreciaţi? Noi credem că nu există sportiv de bună credinţă care să conteste bunăvoinţa, spiritul de echitate şi înţelegere, competenţa şi autoritatea tehnică şi sportivă a forurilor care au realizat această operă.

Şi mai este ceva: ceva pe care noi socotim extrem de important şi pe care l-am subliniat la începutul acestor rânduri. Este vorba, anume, de încercarea pe care o fac unii — din prostie sau din frivolitate — de a bagateliza şi minimaliza divizia B.

Fără să exagerăm, noi avem curajul de a socoti secunda noastră divizie corespondentul indispensabil al primei divizii în atingerea obiectivului urmărit: redresarea tehnică şi morală a soccerului românesc.

Prin aspectul divers şi adânc pe care-l prezintă, prin calitatea combatanţilor, prin luptele de înaltă tensiune care se întrezăresc, divizia B atinge proporţiile surorii sale mai mari şi chiar — în unele locuri — le egalează.

Dar nu numai atât: interesul însuşi manifestat de federaţie precum şi solicitudinea neobicinuită pe care forul nostru i-o acordă, fac din această „cenuşăreasă" inexistentă o mare, palpitantă şi extrem de interesantă probă.

Nu trebue să uităm — mai bine zis detractorii ei nu trebue să ignoreze — că posibilităţile de ascensiune sunt multiple. Aşa cum fiecare soldat al lui Napoleon purta în raniţa lui bastonul de mareşal, tot astfel fiecare echipă participantă în divizia B este o divizionară A în anul care vine. Argumentul diferenţei de valoare între concurenţi nu rezistă pentru bunul, simplul, cunoscutul şi următorul motiv: în afară de cei trei capi de serie mai îşi joacă şansa încă şase echipe — cele trei dela locul secund şi cea mai bine clasată din cele trei dela locul imediat următor.

YVON PETRA ŞI PELIZZA IN AMERICA

YVONE PETRA

PARIS 9 (Serviciul nostru special). — Franţa va trimite numai doi reprezentanţi la Campionatele internaţionale de tennis care vor avea loc la Forrest Hills (Statele Unite) la începutul lunii viitoare.

Cei doi aleşi sunt: Yvon Petra câştigătorul turneului dela Wimbledon şi Pierre Pelizza.

UN MATCH ORIGINAL

Liga de foot-ball a Scoţiei contra Ministrului de finanţe al Marii Britanii

La sfârşitul sezonului de foot-ball din primăvară, Sir Dalton Ministrul de finanţe al Mării Britanii, luase hotărârea să reducă preţul de intrare la matchuri dela un schiling şi şase pence la un chilling şi trei pence.

Incă din luna iunie, toate cluburile ngleze s'au declarat de acord cu această reducere. Cunoscând atitudinea ostilă a cluburilor scoţiene, ministrul le avertizase, o săptămână mai târziu, în plin Parlament că „dacă nu se vor conforma normelor generale, va şti să le constrângă ca să facă la fel cu toată lumea în faţa necesităţilor bugetului viitor".

Liga Scoţiană a ridicat această provocare şi secretarul său, d. W. Mc Andrew, afirmă că ea va reuşi să-l convingă pe ministu că condiţiile de echipare a terenurilor nu sunt aceleaşi în Scoţia ca şi în Anglia. De unde justificareu plusului de trei pence.

Rezultatul „matchului Liga contra ministru" este aşteptat cu nerăbdare de sportivii britanici.

DISCUŢII INUTILE

IN JURUL UNEI RIVALITAŢI CARE NU-ŞI MAI ARE ROSTUL SA SE PRELUNGEASCA

Ion Mihailescu şi Ion Popa sunt două elemente de ridicată valoare cari nu trebue să se distrugă între ele

Epocalul match de box desfăşurat zilele trecute pe arena Venus con ţinută să pazioneze opinia sportivă dela noi şi cu toate că Ion Popa a terminat la egalitate cu Ion Mihăilescu, sunt destui aceia cari cred că o nouă întâlnire a lor ar aduce apa la moara ploeşteanului, după cum nu puţin sunt cei cari susţin teza contrarie.

Cel mai formidabil match al sezonului, deşi consumat de mult ti mp, îşi trăieşte epilogul prin inserţii şi declaraţii apărută în presă. Confraţii înregistrează aproape zilnic câte o nouă părere, noui propuneri în legătură cu o eventuală revanşă, noui pretenţiuni ale protagoniştilor sau maeştrilor respectivi.

Având un caracter polemic aceste inserţiuni nu au decât darul de a învenina spiritele şi de a conduce la o continuare a unei rivalităţi pe care noi considerăm că este mai sănătos să o socotim tranşată şi aceasta pentrucă interesele boxului românesc cer ca cei doi autentici campioni să nu se distrugă între ei.

O istovitoare contribuţie fizică

Cei cari au asistat la magnificul match care a făcut subiectul principal al ultimei reuniuni desfăşurată în Capitală au putut observa ce eforturi supraomeneşti au depus cei doi protagonişti ai lui spre a ajunge la rezultatul ştiut. Deasemenea nu constitue pentru nimeni un secret faptul că după match ambii combatanţi s'au resimţit enorm şi au reclamat dreptul la odihnă. Căci, oricât de bună condiţie fizică ar fi avut adversarii contribuţia fiecăruia a fost deadreptul istovitoare. Ambii au ţinut să răsplătească încrederea acordată, nu s'au menajat la niciun moment şi au aruncat în luptă ultimele resurse. Deaceia matchul lor, poate fi — trebue să fie — considerat drept cel mai magnific din câte s'au văzut în anii din urmă. Meritul este — în egală măsură — al ambilor.

Doi campioni necontestaţi

Dar matchul nu a avut numai menirea de a corespunde unui spectacol de zile mari, ci şi pe aceia de a evidenţia excepţionalele calităţi ale celor doi oameni din ring. Şi atunci senaşte legitima întrebare dacă este cazul să se mai pună în discuţie perfectarea unei revanşe sau să se caute ca, prin cât mai multe menajamente, să se menţină neştirbită faima corifeilor?

In momentul când împrejurările vor face posibile întâlniri internaţionale de mare răsunet este mai bine să ne bizuim pe două forţe concrete şi să înlăturăm cazurile punerii la grea contribuţie a unui singur om.

Continuarea rivalităţii dintre Popa şi Mihăilescu ar putea duce la rezultate nefaste şi deaceia noi considerăm că astăzi, după ce cei doi protagonişti s'au arătat a fi de forţe egale şi, ca atare, niciunul nu ar mai avea nimic de revendicat, să se scoată de pe „rol", proectul organizării unei revanşe.

Jenny Dumitrescu

(Continuare în pag. 3-a)

• O RIVALITATE CARE N'AR TREBUI SA EXISTE ŞI PE CARE DISCUŢIILE CONTRADICTORII O ACCENTUIAZA

• A FOST MATCHUL MAXIMEI RISIPE DE RESURSE FIZICE.

• POPA ŞI MIHAILESCU, DOI CAMPIONI DE MARE ANVERGURA.

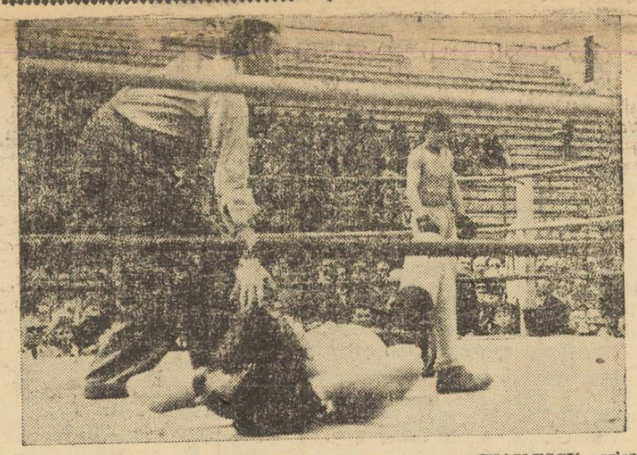

ION POPA şi-a pus adversarul k. o. In matchul cu MIHAILESCU, oricare dintre combatanţi ar fi putut avea soarta pe care o are aici V. Roşca

Actualităţi din soccerul englez

La Universitatea din Birmingham a reînceput cursul de foot-ball

La 24 August: Anglia-Scoţia

Naţionalizarea concursurilor de pronosticuri

Catedra de foot-ball creată înainte de războiu la Universitatea din Birmingam şi-a redeschis porţile pentru prima oară din 1939.

Actualmente se ţine cursul de vacanţă organizat de Foot-ball Association care a atras, totuşi, „elevi" din toată lumea.

In afară de internaţionalii englezi ca Leslie Smith, Eric Houghton (Aston Villa), Len Goulden (Chelsea), George Smith (Brentford) şi ex-vedeta Roy Goodal, s'a remarcat prezenţa unor personaje neaşteptate şi venite foarte de departe.

Doi profesori

Vom cita în primul rând, pe Ahmed Ekrami, directorul şcoiil normale din Teheran, dornic să se familiarizeze cu metodele foot-bal'u ui britanic ca să le predea apoi tinerilor din vastul regat al Persiei. Printre „elevii" de dincolo de mare, trebue să numim pe Karl Gudmundson, profesor la Universitatea din Reykjavik — deşi numai de 22 ani — care, cu câteva săptămâni mai înainte jucase ca fundaş dreapta în echipa Islandei contra Danemarcei.

...şi Ramon Novarro...

Vom mai remarca apoi pe Carlo Pinter, care antrenează de cinci ani, echipa elveţiana Bellinzona şi pe Z. A. Stankowski, reprezentant al Federaţiei poloneze de foot-ball.

Medicul a trimis la acest curs un delegat cu numele sugestiv de Ramon Novarro. Bine înţeles, nu este vorba despre fosta vedetă de cinema ci despre un simplu anonim...

Sezonul internaţional

Viitoarea activitate internaţională a foot-ballului englez a format subiectul unui interview luat de Glenu Denning, cronicarul postului de radio B. B. C., d-lui Stanley Rouss, secretaru lui „F. A.".

D. Rouss a declarat că sunt puţine matchuri perfecta'e pentru e oru lor.

„Am rugat Franţa şi Olanda — a spus d-sa — să vină la Londra. Vom juca pe continent, însă, în mod precis, cu Elveţia şi Portugalia.

(Continuare în pag. 3-a)

Maestrul Al Lascu vorbeşte...

LA MOSCOVA, VOIU FACE O FRUMOASA PROPAGANDA SPORTULUI ROMANESC

Tu, bucureştean constituit, din obligaţii profesionale, prizonier al canicule, cum te înregimentezi în „mişcarea de rezistenţă contra căldurii"? Ştim: ducându-te la strand!

Ei bine, M'am dus şi eu ieri, pentrucă sunt tovarăş de suferinţă cu d-ta. M'am dus la strandul Obor, pentrucă îmi spunea colegul Brătan: „La tramvaiul 24, Pykule, şi în 20 de minute, eşti la poarta strandului". L'am ascultat şi... e drept că „voiajul" a durat mai mult ca vreo 10 minute, dar cert este că am fost „lăsat" la poarta strandului Obor, aşa cum mi se indicase..

Decepţie la 50 grade

Intru în strand cu limba nălăit lipită de cerul gurii şi cu nerăbdarea în inimă... „O să fac o baie!!.

N'aveam costum însă. (Un amănunt pe care-l neglijasem). Mă adresez, deci, unui cetăţean cu alură de Johny Weismuller şi tenul bronzat „alo... Lucian Popescu":

— Ascultă cosne, unde e biroul *„Inchirieri de costume"*?

— Nu se spune, aşa — mă corectează „Weismuller" ci *„Secţia requizite"*.

— Ei bine, unde e *„Secţia requizite"*?

— Uite colo, unde scrie: *„Inchirieri de costume"*...

Şi m'am dus acolo..

Când am spus ce doresc, cetăţeanul dela ghiseu m'a privit compătimitor, m'a măsurat dela cap la picioare şi invers, pentruca să-şi exprime apoi prin viiu grai, concluzia.:

— Păcat de d-ta, că te văd solid. Ai nasul cârn şi pometi obrazului ieşiţi în proeminenţă. Pariez că ai făcut box. Deci, eşti sportiv. Şi nu poţi înnota în strandul nostru....

— Să înnot? Nu, stimabile, n'am voit aşa ceva, fiindcă nici nu ştiu... Eu vreau să..

— Nici *„să.."* nu se poate, pentrucă astăzi sunt campionatele regionale şi, deci, bazinul e ocupat...

(...S'a dus dracului, proectata mea „răcoreală".)

Regretul lui Lascu

Omul supărat îşi caută locul. Şi d'ala am nimerit şi eu la bufet. Acolo — surpriză! — îl găsesc pe AL. LASCU, popularul campion al săriturilor artistice. (Mărturisesc că e un prieten foarte simpatic, deşi îl rog de atâta timp şi fără succes, să mă înveţe cum să sar din tramvaiul 6, când nu opreşte la „facultativa" dela „Volter Mărăcineanu").

Pikomar

(Continuare în pag. 3-a)

Performanţele atleţilor letonieni

RIGA, 9 (Ofpress). — Cu prilejul aniversării a 6 ani dela întemeierea Letonici Sovietice, s'au desfăşurat la Riga mari concursuri de atletism. S'au remarcat la aceste concursuri următoarele performanţe:

5000 metri plat: Romanovski — 16:54,8.

Aruncarea suliţei: Kalada — 55,05 metri.

Suntem în plin sezon al sportului alb. Magda Rurac se antrenează intens în vederea campionatelor